

# Výstražné volání letí vesmírem! Čas se krátí!

 lipovylis.cz/wordpress/vystrazne-volani-leti-vesmirem-cas-se-krati

David Z Moravy

7. října 2024

## Milan Šupa

Čas pro duchovní zrání lidí, nacházejících se v naší světové části stvoření, se blíží ke konci. Kdybychom měli obrovský časový cyklus vývoje této světové části přirovnat k ročním obdobím, tak jaro a léto už máme dávno za sebou. Už přišel podzim, přinášející sklizeň. V tomto případě sklizeň lidských duší. A po podzimu nastupuje už jen zima s jejím chladem a rozkladem všeho hmotného na původní pralátku, aby mohl být po nějaké době zahájen nový cyklus, otevírající novou školu pro vývoj lidských duchů.

Na tyto skutečnosti upozorňoval již Kristus. Mluvil o blížící se sklizni, ve které bude pšenice shromážděna v sýpkách Páně a plevy budou spáleny v ohni. Upozorňoval na to také Jan Křtitel, mluvící o sekeře, přiložené ke kmeni stromů. Mluvící o tom, že každý strom, který nepřináší dobré ovoce, bude vyřat ze zahrady stvoření. Na základě těchto a ještě mnoha jiných výstrah, nacházejících se v evangeliích, nabyli mnozí lidé tehdejší doby přesvědčení, že takzvaný konec světa je velmi blízko. Že nastane každou chvíli.

Tak to však nebylo míněno! Bylo to míněno tak, že každý z lidí na zemi má už za sebou dlouhý duchovní vývoj. Už absolvoval mnoho pozemských životů a zatížil se mnoha vinami. Ale každé z těchto provinění bude třeba odčinit a vyrovnat. A právě na toto vyrovnání a zaplacení všech našich účtů začíná být už zoufale málo času.

Přejde sice ještě mnoho pozemských let, ale v poměru k tomu, kolik potřebují lidé času k odložení všech svých karmických vláken, je to jen velmi málo času. Proto se v současnosti nese naší světovou částí stvoření naléhavé volání, že čas na duchovní zrání končí.

Toto volání rozechvívá nitro lidí, otřásá jimi a vyvolává vnitřní neklid. Snaží se je probudit z duchovního spánku. Volání nabírá každým dnem na síle, aby rozechvělo nitro těch, kteří mají v sobě ještě alespoň trochu citu pro něco vyšší.

Volání přichází z výšin stvoření a stává se součástí našeho pozemského života. Pronásleduje nás každý den, zní v našem nitru v každé chvíli ticha a samoty, aby svým naléháním zapůsobilo jako poslední záchranná milost, nabádající k potřebě plného probuzení se k tomu vyššímu a vznešenějšímu, co přesahuje materiální život s jeho radostmi a starostmi.

V dnešní době se máme na základě naléhavého volání z výšin duchovně probudit a začít směřovat ke Světlu. Vybízí nás k tomu, abychom hledali cestu k říši Ducha, která je naší domovinou a začali k této říši vědomě kráčet.

Volání je neodbytné a vytváří v nás tlak na to, co je v nás ještě duchovně živé. Je to všude kolem, proudí to mezi lidmi a má to tisíce podob, kterými se nás to dotýká. Jen největší otupení ducha není schopno zachytit toto volání, upozorňující člověka na to vyšší, důstojnější a povznášející, co se v něm nachází. Jen úplný spánek ducha tohle všechno ignoruje. Každý, kdo není schopen toto volání vnímat a reagovat na něj, se stává suchou ratolest stvoření. Vysychá jako list, který se oddělil od stromu stvoření a padá dolů, kde bude podroben rozkladu a zániku svého vědomého bytí.

Na toto vážné dění se z výšin dívají ti lidští duchové, kterým se z naší světové části podařilo dosáhnout duchovní říše. Směřují ke všem lidem své láskyplné povzbuzení i naléhavé volání o stále větší krátkosti času na vysvobození se z hmotnosti a vyrovnání svých karmických vláken.

Ke všem lidským duším se vznáší tisícínásobné výstražné volání! Avšak vzhledem k jejich svobodné vůli pouze na nich samotných záleží, zda se duchovně probudí, nebo ne. Zda se začnou duchovně

vyvíjet a směřovat ke Světlu, nebo ne.

Kde však toto úsilí fatálně chybí, začíná směřování k zániku, protože člověk musí být dostatečně duchovně živý a schopný stihnout prožít a odložit vše potřebné, co se ještě nachází před ním na jeho cestě k vítěznému vystoupení z hmotného díla stvoření a vstupu do věčné říše Ducha. Duchovní bytí mnohých bude muset zaniknout, protože se neprobudí včas. Přijdou o všechno, co získali, protože toho nebylo využito k rozvíjení stále duchovně vědomějšího bytí ve stvoření. Nejtragičtější však je, že při troše duchovního pohybu a námahy by k tomu vůbec nemuselo dojít a lidé by mohli kráčet ke svobodě a vítězství.

A právě proto zaznívá stvořením naléhavé volání k lidským duchům, aby se probudili, stali zralými a vítězně dokončili své putování touto světovou částí stvoření. Žádný člověk by neměl ani na minutu váhat nad tím, zda jsou pro něj důležitější nějaké pozemské cíle, nebo jeho duchovní snaha o urychlené rozuzlení všech osudových vláken, které musí vyrovnat.

Nemáme vyčkávat, ale v každém okamžiku přítomnosti máme vidět velkou příležitost k osvobození se od všeho minulého. Není to vůbec tak složité, jak by se mohlo na první pohled zdát. Naopak, je to prosté a jednoduché! Stačí, když budeme všechno, co nás potká, prožívat v nejčistším naladění dobra. Tímto způsobem se nám to potom stane dalším krokem na cestě do říše Ducha. Stačí, když budeme každý den vnímat jako možnost a milost, kráčet společně životem spolu s druhými lidmi a vzájemně se podporovat na cestě ke Světlu a do blízkosti Stvořitele. Takovéto naladění musíme ve svém vědomí udržovat neustále živé.

Každý člověk by měl pochopit, že příležitost dalšího narození na zemi se mu nemusí už tak rychle naskytnout a on bude muset trávit čas v jemnějších úrovních, kde nebude moci tak snadno odložit ty věci, které lze odložit jen ve hmotném světě. Může se mu například stát, že bude muset odčinit něco velmi malého, kvůli čemuž se bude

muset znovu narodit, i když by tuto věc mohl odložit už nyní, právě v tomto svém pozemském životě. A to možná jen v projevení soucitu a dobrosrdečnosti v nějaké chvíli, která vyžadovala jeho duchovní bdělost, aby tím odčinil škodu, nebo utrpení, způsobené svým bližním v minulosti. Na druhém světě si pak bude, obrazně vyjádřeno „trhat vlasy“, když si uvědomí, jak snadné to bylo odčinit tehdy, když žil na zemi ve fyzickém těle.

Nikdo by proto neměl váhat ani chvíli! Každý by měl brát smrtelně vážně výstražné volání, znějící stvořením a upozorňující na krátkost času, určeného k vyrovnání a zaplacení všeho, co se nachází v našich osudových vláknech. A všichni by měli vědět, že k tomuto vyrovnávání dochází prostřednictvím naší trvalé touhy po osobním zušlechtění a zjasnění. Že k němu dochází prostřednictvím našeho odhodlání činit dobro, být vnitřně čistý a naplňovat Vůli Stvořitele.

Vesmírem zaznívá naléhavé volání, ohlašující úder dvanácté hodiny! Volání, vyzývající k procitnutí z duchovního spánku a nabádající k pohybu ducha. Toto je v současnosti to nejdůležitější, čím by se měli lidé začít přednostně zabývat. Všechno ostatní je podružné a druhořadé.

## **Continue Reading**

---

[Previous Doug Casey odhaluje plán globálních elit pro feudalismus 2.0 – a jak můžete odolat](#)